

HJERTEFØLGER

SANGER

Lillebrors vise

Lillebror synes det er så trist,
fryktelig trist,
sikkert og visst,
alle de andre har gått av sted,
og uten at han fikk bli med!
Men når de så kommer hjem igjen,
ja, hvem er det da som kan helt slippe skjenn?

Det kan bare Lillebror
og bare, bare han.
Det er det bare Lillebror
og ingen fler som kan.

Kari og Mari er svært så kry,
fryktelig kry,
fordi de kan sy.
Men triller en snelle på golvet, da
er Lillebror nyttig å ha.
Vips under senga med veldig hast
og uten at pompen blir sittende fast.

Det kan bare Lillebror
og bare, bare han.
Det er det bare Lillebror
og ingen fler som kan.

Pelle har lagd seg et hus av bar
inni et snar,
fått lov av far.
Der møttes guttene klokka tolv
med klubbe og stor protokoll!
Taket er lavt, de må stå på kne,
nei, ingen av dem kan stå rett opp og ned.

Det kan bare Lillebror
og bare, bare han.
Det er det bare Lillebror
og ingen fler som kan.

Kjell han kan tegne så fint og flott,
fryktelig flott,
hytter og slott,
busser og biler med lasteplan,
men vet du hva Lillebror kan?
Jo, han kan tegne en krusedull
og tydelig se det er sau som har ull!

Det kan bare Lillebror
og bare, bare han.
Det er det bare Lillebror
og ingen fler som kan.

En gang skal Lillebror selv bli stor!
Fryktelig stor!
Større enn mor!
Da skal han lære hvert minste grann
av det som de kan alle mann,
lekser og leker av alle slag.
Men dette som Lillebror greier i dag
det kan bare Lillebror
og bare, bare han.
Det er det bare Lillebror
og ingen fler som kan.

Blåbærturen

Det var en deilig sommerdag at Pelle sa til Kari:
«Nå går vi ut i skauen for det er så mye bær!
Så får vi med oss Lillebror og Kjellemann og Mari
for det er nok å ta av, det er mange tuer der.
Men vi må ha en plukke kopp og den må være stor!»
Så stormet alle sammen inn i kjøkkenet til mor:
Og Pelle fikk et melkespann og Kari fikk et krus
og Mari fikk en kaffekopp og Kjell et kremmerhus.
Så fløy de opp i skauen i en gla og vilter flokk
og Lillebror fløy sist og skulle plukke i et lokk.

Så kom de opp i skauen, og så kom de til ei slette,
der var det bare blått i blått så langt du kunne se.
Så satte de seg ende ned, så spiste de seg mette,
så fant de seg en tue hver og ropte: «Fritt for det!»
«Nå ser vi hvem som først får fullt, nå setter vi i gang!»
Og over hele sletta sa det: «Kling» og «Pling» og «Plang».
Først sang det i et melkespann, så klang det i et krus,
det danset i en kopp og raslet i et kremmerhus,
men fra den minste tua sa det «Plingeling» i flokk,
for oppi den satt Lillebror og plukket i et lokk.

Men plutselig så hørte de det raslet bakom trærne.
«Jeg tror det er en bjørn,» sa Kari. «Jeg vil hjem, uhu!»
«Det er nok kanskje bjørn,» sa Kjell. «Ja, okse er det gjerne.
I hvert fall er det sikkert at det kanskje er ei ku.»
«Det beste er,» sa Pelle og så seg listig om,
«at vi går pent og stille ned den vegen hvor vi kom.»
(Først) gikk Pelle med et melkespann og Kari med et krus
og Mari med en kaffekopp og Kjell et kremmerhus.
Men Lillebror som sistemann gikk ikke stille nok.
– Der ringlet det av tjuefire blåbær i et lokk.

Så kom det no' bak Lillebror, det braket så i kvisten,
så spratt det fram et loddent dyr fra blåbærlyng og bar.
Og tenk, så var det Passop du som ville leke sisten,
han hadde luktet sporet, så han visste hvor de var.
Så lekte de en stund og spiste hele koppen tom,
og siden gikk de hjem og trommet «Trommelommelom!»
Ja, Pelle på et melkespann og Kari på et krus,
og Mari på en kaffekopp og Kjell et kremmerhus.
Slik gikk de hele vegen hjem i rekke og i flokk,
og aller sist gikk Lillebror og trommet på et lokk.

Sparegris-visa

Tekst: Alf Prøysen

Gammel melodi

Å, du go-de spa-re-gri-sen min, nå skal du få to-ø-rin-gen din.
Ba-re vent en li-ten stund til før-ste ver-set slut-ter.

The musical notation is in G major (one sharp) and 4/4 time. The first line of music has four measures with chords G, D, D7, and G. The second line has five measures with chords D7, G, Am, D7, and G. The lyrics are written below the notes.

Copyright © 1991 Norsk Musikforlag AS, Oslo

Å, du gode sparegrisen min,
nå skal du få tøringen din.
Bare vent en liten stund
til første verset slutter.

(En-to-tre, og med det fjerde skal det skje,
og så detter tøringen ned.
Så rister vi.)

Å, du gode sparegrisen min,
nå har du fått tøringen din.
La meg nå få riste deg
til andre verset slutter.

